

Povzetek mnenja Evropskega nadzornika za varstvo podatkov o dveh predlaganih uredbah o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost obsežnih informacijskih sistemov EU

(Celotno besedilo tega mnenja je na voljo v angleščini, francoščini in nemščini na spletišču Evropskega nadzornika za varstvo podatkov (v nadaljnjem besedilu: ENVP) www.edps.europa.eu)

(2018/C 233/07)

Današnji pereči izzivi v zvezi z varnostjo in upravljanjem meja zahtevajo preudarnejšo uporabo informacij, ki so pristojnim državnim organom že na voljo. To je Evropsko komisijo spodbudilo, da je začela postopek za vzpostavitev interoperabilnosti (obstoječih in prihodnjih) obsežnih informacijskih sistemov EU na področjih migracij, azila in varnosti. Decembra 2017 je tako izdala dva predloga uredb, ki bi vzpostavila pravni okvir za interoperabilnost obsežnih informacijskih sistemov EU.

Interoperabilnost – če se izvede skrbno preiščeno in povsem v skladu s temeljnimi pravicami, vključno s pravicama do zasebnosti in do varstva podatkov – je lahko koristno orodje za obravnavo zakonitih potreb pristojnih organov, ki uporabljajo obsežne informacijske sisteme, in za prispevanje k razvoju uspešne in učinkovite izmenjave informacij. Interoperabilnost ni le ali predvsem tehnična izbira, temveč politična izbira, ki bi lahko imela resne pravne in družbene posledice, ki jih ni mogoče skriti za domnevnimi tehničnimi spremembami. Odločitev zakonodajalca EU, da naredi obsežne informacijske sisteme interoperabilne, bi trajno in močno vplivala na njihovo zgradbo in način delovanja, poleg tega bi spremenila način, kako so se do zdaj razlagala pravna načela s tega področja, zaradi česar bi pomenila točko brez povratka.

Čeprav bi se interoperabilnost sprva lahko predvidela kot orodje le za lažjo uporabo sistemov, bi predloga uvedla nove možnosti za dostop do podatkov, shranjenih v raznih sistemih, in za njihovo uporabo, in sicer v boju proti identitetnim prevaram, za lažje ugotavljanje identitete in za racionalizacijo dostopa organov kazenskega pregona do informacijskih sistemov, ki niso povezani s kazenskim pregonom.

Natančneje, na podlagi predlogov se ustvari nova centralizirana podatkovna zbirka, ki bi vsebovala informacije o milijonih državljanov tretjih držav, tudi njihove biometrične podatke. Zaradi svojega obsega in narave podatkov, ki jih je treba shraniti v tej podatkovni zbirki, bi posledice katere koli kršitve varstva podatkov lahko resno škodovala potencialno zelo veliko posameznikom. Če takšne informacije kadar koli pridobijo nepooblaščen osebe, bi lahko podatkovna zbirka postala nevarno orodje proti spoštovanju temeljnih pravic. Zato je treba vzpostaviti tehtne pravne, tehnične in organizacijske zaščitne ukrepe. Posebno pozornost je treba nameniti tudi namenom podatkovne zbirke ter pogojem in načinom njene uporabe.

V zvezi s tem ENVP poudarja pomen dodatne pojasnitve obsega vprašanja identitetne prevare med državljani tretjih držav, da bi se s tem zagotovilo, da je predlagani ukrep ustrezen in sorazmeren. Možnost preverjanja v centralizirani podatkovni zbirki za lažje ugotavljanje identitete na ozemlju držav članic bi bilo treba opredeliti ožje.

ENVP razume potrebo organov kazenskega pregona, da morajo imeti na voljo najboljša možna orodja za hitro odkrivanje storilcev terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj. Vendar olajšanje dostopa organov kazenskega pregona do informacijskih sistemov, ki niso povezani s kazenskim pregonom (tj. do informacij, ki jih organi pridobijo za druge namene, ne za kazenski pregon), čeprav v omejenem obsegu, z vidika temeljnih pravic sploh ni zanemarljivo. Rutinski dostop bi dejansko pomenil resno kršitev načela omejitve namena. ENVP zato poziva k ohranitvi pravih zaščitnih ukrepov, da se ohranijo temeljne pravice državljanov tretjih držav.

Nazadnje želi ENVP poudariti, da predloga tako v pravnem kot tehničnem smislu še dodatno povečujeta kompleksnost obstoječih sistemov in tistih, ki se še pripravljajo, in to z natančno opredeljenimi posledicami, ki jih je v tej fazi težko oceniti. Ta kompleksnost bo imela posledice za varstvo podatkov ter za upravljanje sistemov in nadzor nad njimi. Natančno opredeljene posledice za pravice in svoboščine, ki so jedro projekta EU, je v tej fazi težko v celoti oceniti. Zato ENVP poziva k širši razpravi o prihodnosti izmenjave informacij EU, njihovem upravljanju in načinih za zaščito temeljnih pravic v tem okviru.

1. UVOD

1.1 Ozadje

1. Aprila 2016 je Komisija sprejela sporočilo *Trdnejši in pametnejši informacijski sistemi za meje in varnost* ⁽¹⁾, na podlagi katerega se je začela razprava o tem, kako bi lahko informacijski sistemi v Evropski uniji bolje izboljšali upravljanje meja in notranjo varnost.
2. Junija 2016 je Komisija kot nadaljnje ukrepanje na podlagi sporočila ustanovila strokovno skupino na visoki ravni za informacijske sisteme in interoperabilnost. Naloga te strokovne skupine je bila obravnavati pravne, tehnične in operativne izzive, da bi se dosegla interoperabilnost centralnih sistemov EU za meje in varnost ⁽²⁾.
3. Ta strokovna skupina je priporočila predstavila najprej v svojem vmesnem poročilu iz decembra 2016 ⁽³⁾, pozneje pa še v svojem končnem poročilu iz maja 2017 ⁽⁴⁾. ENVP je bil povabljen, naj sodeluje pri delu te strokovne skupine, in je izdal izjavo o konceptu interoperabilnosti na področjih migracij, azila in varnosti; ta izjava je vključena v končno poročilo te strokovne skupine.
4. Na podlagi sporočila iz leta 2016 in priporočil navedene strokovne komisije je Komisija predlagala nov pristop, pri čemer bi bili vsi centralizirani informacijski sistemi EU za upravljanje varnosti, meja in migracij interoperabilni ⁽⁵⁾. Komisija je napovedala, da si namerava prizadevati za vzpostavitev evropskega portala za iskanje, skupne storitve za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov in skupnega odložišča podatkov o identiteti.
5. Svet je 8. junija 2017 pozdravil pogled Komisije in predlagal naslednje korake pri doseganju interoperabilnosti informacijskih sistemov do leta 2020 ⁽⁶⁾. Komisija je 27. julija 2017 začela javno posvetovanje o interoperabilnosti informacijskih sistemov EU za meje in varnost ⁽⁷⁾. Ob posvetovanju je bila izvedena še ocena učinka.
6. ENVP je 17. novembra 2017, kot dodatni prispevek, izdal razmislek o interoperabilnosti informacijskih sistemov na področju svobode, varnosti in pravice ⁽⁸⁾. V tem razmisleku je potrdil, da je interoperabilnost lahko – če se izvede skrbno premišljeno in ob upoštevanju temeljnih zahtev glede nujnosti in sorazmernosti – koristno orodje za obravnavo zakonitih potreb pristojnih organov, ki uporabljajo obsežne informacijske sisteme, in za izboljšanje izmenjave informacij.
7. Komisija je 12. decembra 2017 objavila dva zakonodajna predloga (v nadaljnjem besedilu: predloga) za:
 - Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU (meje in vizumi) ter spremembi Odločbe Sveta 2004/512/ES, Uredbe (ES) št. 767/2008, Sklepa Sveta 2008/633/PNZ, Uredbe (EU) 2016/399 in Uredbe (EU) 2017/2226 (v nadaljnjem besedilu: predlog o mejah in vizumih),
 - Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU (policijsko in pravosodno sodelovanje, azil ter migracije) (v nadaljnjem besedilu: predlog o policijskem in pravosodnem sodelovanju, azilu ter migracijah).

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu *Trdnejši in pametnejši informacijski sistemi za meje in varnost* (COM(2016) 205 final, 6.4.2017).

⁽²⁾ Prav tam, str. 15.

⁽³⁾ Vmesno poročilo predsednika strokovne skupine na visoki ravni za informacijske sisteme in interoperabilnost, ki jo je ustanovila Evropska komisija, vmesno poročilo predsednika strokovne skupine na visoki ravni, december 2016, na voljo na naslovu: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3435&Lang=SL>.

⁽⁴⁾ Končno poročilo strokovne skupine na visoki ravni za informacijske sisteme in interoperabilnost, ki jo je ustanovila Evropska komisija, 11. maj 2017, na voljo na naslovu <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3435&Lang=SL>.

⁽⁵⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu *Sedmo poročilo o napredku pri vzpostavljanju učinkovite in prave varnostne unije* (COM(2017) 261 final, 16.5.2017).

⁽⁶⁾ Sklepi Sveta o nadaljnjih ukrepih za boljšo izmenjavo informacij in zagotavljanje interoperabilnosti informacijskih sistemov EU, 8. junij 2017, na voljo na naslovu: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10151-2017-INIT/sl/pdf>.

⁽⁷⁾ Javno posvetovanje in ocena učinka sta na voljo na naslovu: https://ec.europa.eu/home-affairs/content/consultation-interoperability-eu-information-systems-borders-and-security_en.

⁽⁸⁾ https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/17-11-16_opinion_interoperability_en.pdf.

1.2 Cilji predlogov

8. Cilj predlogov je izboljšanje upravljanja schengenskih zunanjih meja in povečanje notranje varnosti Evropske unije. V ta namen se na njuni podlagi vzpostavi okvir za zagotavljanje interoperabilnosti obstoječih in prihodnjih obsežnih informacijskih sistemov EU na področjih mejnih kontrol, azila in priseljevanja ter policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.
9. Sestavni deli interoperabilnosti, vzpostavljeni s predlogoma, bi zajemali:
 - tri obstoječe sisteme: schengenski informacijski sistem (SIS), sistem Eurodac in vizumski informacijski sistem (VIS),
 - tri predlagane sisteme, ki se še pripravljajo ali razvijajo:
 - enega, za katerega sta se zakonodajalca EU nedavno strinjala in ga je treba razviti: sistem vstopa/izstopa (SVI) ⁽¹⁾, in
 - dva, o katerih pogajanja še potekajo: predlagani evropski sistem za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ⁽²⁾ in predlagani evropski informacijski sistem kazenskih evidenc za državljane tretjih držav (ECRIS-TCN) ⁽³⁾,
 - podatkovno zbirko Interpola o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih in
 - podatke Europolu ⁽⁴⁾.
10. Interoperabilnost teh sistemov zajema štiri sestavne dele:
 - evropski portal za iskanje,
 - skupno storitev za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov,
 - skupno odložišče podatkov o identiteti in
 - detektor več identitet.
11. Evropski portal za iskanje bi deloval kot posrednik sporočil. Njegov namen je zagotoviti preprost vmesnik, ki bi omogočal hitre rezultate iskanja na pregleden način. Omogočal bi sočasno poizvedovanje v več sistemih na podlagi (biografskih in biometričnih) podatkov o identiteti. Z drugimi besedami, končni uporabnik bi lahko z enim samim iskanjem prejel rezultate iz vseh sistemov, do katerih mu je dostop dovoljen, ne pa, da ločeno išče po posameznih sistemih.
12. Skupna storitev za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov bi bila tehnično orodje za lažjo identifikacijo posameznikov, ki so lahko registrirani v različnih podatkovnih zbirkah. Hranila bi predloge biometričnih podatkov (prstnih odtisov in podob obraza), ki so v centraliziranih informacijskih sistemih EU (npr. SIS, sistem Eurodac, SVI, VIS in ECRIS-TCN). Omogočala bi sočasno iskanje po biometričnih podatkih, shranjenih v več sistemih, in primerjavo teh podatkov.
13. Skupno odložišče podatkov o identiteti bi olajšalo identifikacijo oseb, tudi na ozemlju držav članic, poleg tega bi pripomoglo k racionalizaciji dostopa organov kazenskega pregona do informacijskih sistemov, ki niso povezani s kazenskim pregonom. Shranjevalo bi biografske in biometrične podatke, evidentirane v sistemih VIS, ECRIS-TCN, SVI, Eurodac in ETIAS. Podatki bi bili shranjeni – logično ločeni – skladno s sistemom, iz katerega so bili pridobljeni.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrtnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011 (UL L 327, 9.12.2017, str. 20).

⁽²⁾ Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 in (EU) 2016/1624 (COM(2016) 731 final, 16.11.2016).

⁽³⁾ Predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi centraliziranega sistema za določitev držav članic, ki imajo informacije o obsodbah državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva, za dopolnitev in podporo evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS-TCN) ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1077/2011 (COM(2017) 344 final, 29.6.2017).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

14. Detektor več identitet bi omogočal povezovanje identitet v skupnem odložišču podatkov o identiteti in sistemu SIS ter bi shranjeval povezave med evidencami. Shranjeval bi povezave, ki zagotavljajo informacije, kadar se odkrije eno ali več zanesljivo(ih) ali možno(ih) ujemanje (ujemanj) in/ali se uporabi lažna identiteta. Preverjal bi, ali so iskani ali vneseni podatki v več kot enem izmed sistemov, da se odkrijejo različne identitete (npr. enaki biometrični podatki, povezani z različnimi biografskimi podatki, ali enaki/podobni biografski podatki, povezani z različnimi biometričnimi podatki). Detektor več identitet bi pokazal evidence o biografski identiteti, ki imajo povezavo v več sistemih.
15. Na podlagi štirih interoperabilnih sestavnih delov so cilji predlogov:
- zagotoviti, da imajo pooblaščen uporabniki hiter, nemoten, sistematičen in nadzorovan dostop do zadevnih informacijskih sistemov,
 - olajšati ugotavljanje identitete državljanov tretjih držav na ozemlju držav članic,
 - odkrivanje več identitet, ki so povezane z istim naborom podatkov, in
 - racionalizirati dostop organov kazenskega pregona do informacijskih sistemov, ki niso povezani s kazenskim pregonom.
16. Poleg tega bi se na podlagi predlogov vzpostavila centralni register za poročanje in statistične podatke (CRRS) in univerzalni format sporočil (UMF), poleg tega bi se s predlogoma uvedli avtomatizirani mehanizmi za nadzor kakovosti podatkov.
17. Objava dveh zakonodajnih predlogov namesto enega je posledica potrebe, da bi upoštevala razlika med sistemi, ki se nanašajo na:
- schengenski pravni red v zvezi z mejami in vizumi (npr. VIS, SVI, ETIAS in SIS, kot ga ureja Uredba (ES) št. 1987/2006),
 - schengenski pravni red na področju policijskega sodelovanja ali na sisteme, ki ne zadevajo schengenskega pravnega reda (sistem Eurodac, ECRIS-TCN in SIS, kot ga ureja Sklep Sveta 2007/533/PNZ).
18. Oba predloga sta povezana in ju je treba brati skupaj. V obeh predlogih so členi oštevilčeni precej podobno, podobna je tudi njuna vsebina. Zato, če ni navedeno drugače, kadar omenimo posamezni člen, gre za zadevni člen iz obeh predlogov.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

142. ENVP potrjuje, da je interoperabilnost lahko – če se izvede skrbno premišljeno in ob upoštevanju temeljnih zahtev glede nujnosti in sorazmernosti – koristno orodje za obravnavo zakonitih potreb pristojnih organov, ki uporabljajo obsežne informacijske sisteme, in za izboljšanje izmenjave informacij.
143. Poudarja, da interoperabilnost ni predvsem tehnična izbira, je zlasti politična izbira, ki jo je treba izvesti in ki bo imela v prihodnjih letih precejšnje pravne in družbene posledice. Glede na izrazit trend kombiniranja posameznih pravnih predpisov Unije in ciljev na področjih politike (tj. mejne kontrole, azil in priseljevanje ter policijsko sodelovanje in zdaj tudi pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah) ter odobritev rutinskega dostopa organom kazenskega pregona do podatkovnih zbirk, ki niso povezane s kazenskim pregonom, bi odločitev zakonodajalca EU, da naredi obsežne informacijske sisteme interoperabilne, trajno in močno vplivala na njihovo zgradbo in način delovanja, poleg tega bi spremenila način, kako so se do zdaj razlagala pravna načela s tega področja, zaradi česar bi pomenila točko brez povratka. Zato ENVP poziva k širši razpravi o prihodnosti izmenjave informacij EU, njihovem upravljanju in načinih za zaščito temeljnih pravic v tem okviru.
144. Čeprav bi predstavljena predloga lahko dajala vtis interoperabilnosti kot zadnjega sestavnega dela že celovito delujočih informacijskih sistemov (ali vsaj sistemov, katerih pravni ustanovni akti so že ustaljeni in v sklepnih fazah zakonodajnega postopka), želi ENVP opozoriti, da to ne drži. Dejansko treh od šestih informacijskih sistemov EU, ki naj bi se na podlagi predlogov medsebojno povezali, trenutno še ni (ETIAS, ECRIS-TCN in SVI), za dva se trenutno še izvaja pregled (SIS in Eurodac), eden pa bo pregledan pozneje letos (VIS). Presoja natančno opredeljenih posledic za zasebnost in varstvo podatkov, ki bi jih povzročil zelo kompleksen sistem s številnimi spremenljivimi deli, je skoraj nemogoča. ENVP opozarja, da je pomembno zagotoviti skladnost med pravnimi besedili, o katerih pogajanja že potekajo (ali prihajajočih), in predlogoma, da se zagotovi enotno pravno, organizacijsko in tehnično okolje za vse dejavnosti obdelave podatkov v Uniji. V zvezi s tem želi poudariti, da to mnenje ne vpliva na morebitna nadaljnja posredovanja, saj različni medsebojno povezani pravni instrumenti napredujejo skozi zakonodajni postopek.

145. ENVP ugotavlja, da čeprav bi se interoperabilnost sprva lahko predvidela kot orodje le za lažjo uporabo sistemov, bi predloga uvedla nove možnosti za dostop do podatkov, shranjenih v raznih sistemih, in za njihovo uporabo, in sicer v boju proti identitetnim prevaram, za lažje ugotavljanje identitete in za racionalizacijo dostopa organov kazenskega pregona do informacijskih sistemov, ki niso povezani s kazenskim pregonom.
146. Kot je ENVP že poudaril v svojem razmisleku, poudarja pomen, da se najprej dodatno pojasni obseg vprašanja identitetne prevare med državljani tretjih držav, da bi se s tem zagotovilo, da je predlagani ukrep ustrezen in sorazmeren.
147. Kar zadeva uporabo podatkov, shranjenih v raznih sistemih, za lažje ugotavljanje identitete na ozemljih držav članic, ENVP poudarja, da so nameni takšne uporabe, tj. boj proti nezakonitim migracijam in prispevanje k visoki ravni varnosti, oblikovani preširoko in bi morali biti v predlogih strogo omejeni in natančno opredeljeni, da bi bili v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije. Še zlasti meni, da bi moral biti dostop do skupnega odložišča podatkov o identiteti, da se ugotovi identiteta državljana tretje države za zagotavljanje visoke ravni varnosti, dovoljen le, če je že mogoč dostop do podobnih nacionalnih podatkovnih zbirk (npr. nacionalni register/evidenca prebivalcev itd.), in to za iste namene in pod enakimi pogoji. Priporoča, da se to jasno navede v predlogih. V nasprotnem primeru bi se zdelo, da predloga vzpostavljata domnevo, da državljani tretjih držav že v izhodišču pomenijo varnostno grožnjo. Priporoča še, naj se zagotovi, da bi bil dostop do podatkov za identifikacijo osebe med ugotavljanjem identitete dovoljen:
- načeloma v prisotnosti zadevne osebe in
 - kadar oseba ne more sodelovati in nima dokumenta, iz katerega je razvidna njena identiteta, ali
 - noče sodelovati, ali
- v primeru upravičenih in dobro utemeljenih razlogov za prepričanje, da so predloženi dokumenti lažni ali da oseba ne govori resnice o svoji identiteti.
148. ENVP razume potrebo organov kazenskega pregona, da morajo imeti na voljo najboljša možna orodja za hitro odkrivanje storilcev terorističnih dejanj in drugih hudih kaznivih dejanj. Vendar odprava pravih zaščitnih ukrepov, uvedena za ohranitev temeljnih pravic predvsem zaradi pospešitve postopka, ne bi bila sprejemljiva. Zato priporoča, naj se v členu 22(1) predlogov dodajo pogoji v zvezi z obstojem razumnih razlogov, izvedbo predhodnega iskanja v nacionalnih podatkovnih zbirkah in začetkom poizvedbe v sistemu drugih držav članic za avtomatsko identifikacijo prstnih odtisov v skladu s Sklepom Sveta 2008/615/PNZ, in to pred vsakim iskanjem v skupnem odložišču podatkov o identiteti. Poleg tega meni, da bi bilo treba vedno preverjati skladnost s pogoji dostopa do čeprav omejenih informacij, na primer zadetek/ni zadetka, in sicer neodvisno od nadaljnega dostopa do podatkov, shranjenih v sistemu, ki je omogočil zadetek.
149. ENVP meni, da bi morali biti nujnost in sorazmernost uporabe podatkov, shranjenih v sistemu ECRIS-TCN, za odkrivanje več identitet in lažje ugotavljanje identitete jasneje predstavljeni, poleg tega je potrebna pojasnitev tudi glede njene skladnosti z načelom omejitve namena. Zato priporoča, naj se v predlogih zagotovi, da bi se lahko do podatkov, shranjenih v sistemu ECRIS-TCN, dostopalo in se jih uporabljalo izključno za namene tega sistema, kot je opredeljeno v njegovem pravnem instrumentu.
150. ENVP pozdravlja, da je cilj predlogov ustvariti usklajeno tehnično okolje sistemov, ki bodo vzajemno delovali ter zagotovili hiter, nemoten, nadzorovan in sistematičen dostop do informacij, ki jih razni deležniki potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Poudarja, da bi bilo treba temeljna načela varstva podatkov upoštevati v vseh fazah izvajanja predlogov, in zato priporoča, naj se v predloga vključi obveznost za agencijo eu-LISA in države članice, da sledijo načelom vgrajenega in privzetega varstva podatkov.
151. Poleg splošnih pripomb in ključnih zadev, navedenih zgoraj, ima ENVP dodatna priporočila, povezana z naslednjimi vidiki predlogov:
- funkcionalnost evropskega portala za iskanje (ESP), skupne storitve za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov (BMS), skupnega odložišča podatkov o identiteti (CIR) in detektorja več identitet (MID),
 - obdobja hrambe podatkov v skupnem odložišču podatkov o identiteti in detektorju več identitet,
 - ročna preverjanja povezav,
 - centralni register za poročanje in statistične podatke,

- delitev vlog in odgovornosti med agencijo eu-LISA in državami članicami,
- varnost sestavnih delov interoperabilnosti,
- pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki,
- dostop osebja agencije eu-LISA,
- prehodno obdobje,
- dnevniške datoteke ter
- vloga nacionalnih nadzornih organov in ENVP.

152. ENVP je še naprej na voljo za nadaljnje nasvete o predlogih, tudi v povezavi z vsemi delegiranimi ali izvedbenimi akti, ki so bili sprejeti na podlagi predlaganih uredb in lahko vplivajo na obdelavo osebnih podatkov.

V Bruslju, 19. marca 2018

Giovanni BUTTARELLI
Evropski nadzornik za varstvo podatkov
